

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2268

гр. Варна, 12.06.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в закрито заседание на
дванадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Г.

Членове: Иванка Д. Дрингова
Ивелина Влагова

като разгледа докладваното от Ивелина Влагова Въззивно гражданско дело
№ 20233100501095 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XX от ГПК.

Производството по делото е образувано по въззивна жалба с вх. № 261732/05.04.2023г. по рег истратурата на ВРС подадена от **В. В. В.**, ЕГН *****, чрез процесуалния му представител срещу решение № 260023/28.02.2023г. постановено по гр.д. № 7030/2020г., с което жалбоподателят е **ОСЪДЕН** да заплати на С. А. А., ЕГН *****, сумата от 15015 лева, представляваща припадащата се част от задължението на ответника в полза на кредитора „Банка ДСК“ ЕАД по Договор за кредит от 19.04.2017г., сключен между банката - кредитор и „Био вода“ ООД, ЕИК ***** – кредитополучател, обезпечен с поръчителството на страните по делото С. А. и В. В. по Договор за поръчителство от 19.04.2017г., ведно със законната лихва от подаване на молбата – 26.06.2020г. до окончателното изплащане на сумата, на основание чл.145 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД, както и разноси за производството в размер на 1650,60 лева на основание чл.78 от ГПК и е **ОТХВЪРЛЕНО** заявеното от В. В. срещу С. А. **възражение за прихващане** на основание чл.103 от ЗЗД със сумата от 15786,74 лева, представляваща половината от заплатените суми от солидарния длъжник по Договор за кредит между „Банка ДСК“ ЕАД и „Био вода“ ООД, ЕИК ***** от 15.03.2016г. и Договор за поръчителство от 15.03.2016г.

Въззивникът – В. В., чрез процесуалния си представител оспорва решението с твърдения за неправилност, необоснованост и противоречие с материалния закон. Поддържа твърденията, че договорът за кредит от 19.04.2017г. с кредитополучател „Био вода“ ООД, обезпечен с поръчителството на управителите В. В. и С. А. е сключен с цел рефинансиране на неплатен остатък по договор за кредит от 15.03.2016г., като и двата почиват на общо правоотношение така, че договорът от 19.04.2017г. се явява продължение на договора за кредит от 15.03.2016г. Излага се, че съдът неправилно е обсъдил доказателствения материал

без да отчете твърденията на ответника, че средствата, с които поръчителят С. А. е заплатил задълженията на кредитополучателя са такива от касата на дружеството, а не с лични средства в качеството му на солидарен длъжник – физическо лице. Поддържат се твърденията, че процесната сума се явява заплатена от кредитополучателя „Био вода“ ООД, чрез управителя С. А., поради което счита, че предявеният иск се явява неоснователен. Възражава и срещу изводите на съда, че възражението за прихващане е неоснователно, като счита за доказано, че В. В. е заплатил по договорите за кредит на „Био вода“ ООД с „Банка ДСК“ ЕАД сумата от 31573,48 лева, поради което половината от нея се явява дължима от солидарния длъжник – С. А.. Моли обжалваното решение да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което предявеният иск да бъде отхвърлен като неоснователен като недоказан, а в условията на евентуалност – да бъде отхвърлен като неоснователен поради уважаване на заявеното възражение за прихващане.

В срока по чл. 263 ГПК е постъпил писмен отговор на въззивната жалба от въззиваемата страна – С. А., чрез процесуалния му представител. Счита жалбата за неоснователна, а решението на ВРС за правилно и законосъобразно. Оспорва твърденията на ответника, че договорът за кредит от 19.04.2017г. се явява продължение на договора за кредит от 15.03.2016г., като посочва, че всеки от тях, включително договорите за поръчителство сключени за обезпечаването им имат самостоятелен характер и не почиват на общо правоотношение. Оспорва твърденията на ответника, че процесната сума заплатена по разплащателната сметка на „Био вода“ ООД обслужваща кредита в размер на 30030 лева е заплатена от него /С. А./ в качеството му на управител на дружеството, а не като солидарен длъжник и поръчител. Посочва, че сумата е наредена от личната сметка на С. А. и основанията за превеждането ѝ посочено в двете платежни нареждания е „погасяване като поръчител“, което счита че установява плащането като изходящо от него в качеството на поръчител.

Посочва за правилен извода на съда, че възражението за прихващане заявено от ответника В. В. е неоснователно, доколкото преводите, които същият е правил към сметката на дружеството „Био вода“ ООД са с посочено основание „захранване“, а не като плащане в качеството на поръчител. Моли решението на ВРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно както и да бъдат присъдени сторените по делото разноси за въззивната съдебна инстанция.

По допустимостта на обжалването: Въззивната жалба е депозирана в рамките на преклузивния двуседмичен срок, считано от връчване на обжалваемото решение на процесуалния представител на жалбоподателя. Жалбата съдържа изискуемите по чл.260 ГПК реквизити и приложенията по чл. 261 ГПК, с оглед на което е редовна. Дължимата авансово държавна такса за разглеждане на жалбата е внесена. Страните се представляват от пълномощници с права за въззивна инстанция. Легитимацията на страните съответства на произнасянето по обжалваното първоинстанционно решение. Сезиран е компетентен въззивен съд за проверка на подлежащ на обжалване съдебен акт.

Съдът приема, че въззивното производство е допустимо.

С въззивната жалба и депозирания по нея писмен отговор не са направени доказателствени искания.

По тези съображения и на основание чл. 267, ал.1 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба с вх. № 261732/05.04.2023г. по регистратурата на ВРС подадена от **В. В. В.**, ЕГН *****, чрез процесуалния му представител срещу решение № 260023/28.02.2023г. постановено по гр.д.№ 7030/2020г., с което жалбоподателят е **ОСЪДЕН** да заплати на С. А. А., ЕГН ***** сумата от 15015 лева, представляваща припадащата се част от задължението на ответника в полза на кредитора „Банка ДСК“ ЕАД по Договор за кредит от 19.04.2017г., сключен между банката - кредитор и „Био вода“ ООД, ЕИК ***** – кредитополучател, обезпечен с поръчителството на страните по делото С. А. и В. В. по Договор за поръчителство от 19.04.2017г., ведно със законната лихва от подаване на молбата – 26.06.2020г. до окончателното изплащане на сумата, на основание чл.145 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД, както и разноси за производството в размер на 1650,60 лева на основание чл.78 от ГПК и е **ОТХВЪРЛЕНО** заявеното от В. В. срещу С. А. **възражение за прихващане** на основание чл.103 от ЗЗД със сумата от 15786,74 лева, представляваща половината от заплатените суми от солидарния длъжник по Договор за кредит между „Банка ДСК“ ЕАД и „Био вода“ ООД, ЕИК ***** от 15.03.2016г. и Договор за поръчителство от 15.03.2016г.

НАСРОЧВА производството по в.гр.д.№ 1095/2023г. по описа на ВОС за разглеждане в открито съдебно заседание на **04.07.2023г. от 14:00 часа**, за която дата и час да се призоват страните, чрез пълномощниците си, ведно с препис от настоящото определение, а на въззивника да се връчи и препис от постъпилия писмен отговор на въззивната жалба.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____